

Pastoral Life in Literature across the Ages

S. Kaliraj@Sivasakthivel, Research Scholar, Reg. No.: MKU22FFOL10759,
Department of Comparative Literature, School of Tamil Studies, Madurai Kamaraj University, Madurai.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-1984-1634>

Dr. P. Sumathi, Associate Professor & Head, Senate Member,
Department of Comparative Literature, School of Tamil Studies, Madurai Kamaraj University, Madurai.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9420-5063>

DOI: 10.5281/zenodo.21790886

Abstract

The term Kidai stands out with a distinct identity, embodying the leadership role associated with the Geethari. It can be said that both Kidai and Geethari are deeply intertwined with the land, the unique culture of the people, and the local ecology. It must be noted that the entire wandering existence of these hardy herds roaming freely without distinction of gender and living a life centered on the herd serves as the very source of this land's fertility. The Kidai represent a way of life rooted in the steadfast principle of upholding righteousness and chastity even when one's herds cause damage to agricultural crops. This Kidai lifestyle, which has suffered a decline due to scientific advancements that run counter to nature, is in need of revival.

Keywords: Sangam literature, Mukkudpallu, Geetari, Khitai, Cow, Bull, Goat.

References

- [1] Kathir Murugu. *Mukkoodarpallu*. Saratha Pathippagam, 2017.
- [2] Subramaniyan, Sa.Ve., Arignar. *Pathinen Kilkanakku Noolgal Mulamum Thelivuraiyum. Thirukkural*. Manivasagar Pathippagam, 2017.
- [3] Selvarasu, A., Munaivar. *Purananooru*. New Century Book House, 2024.
- [4] Thamizhchelvi, Su. *Geethari*. New Century Book House, 2021.
- [5] Magilendhi, Ira., Munaivar. *Pathirruppaththu*. New Century Book House, 2024.
- [6] Manickavasagan, Gna. *Paththuppattu (Mulamum Uraiyaum)*. Uma Pathippagam.
- [7] Muneesmoorthi, Mu., Munaivar. *Kalithogai*. New Century Book House, 2024.
- [8] Rajanarayanan, Ki. *Kidai*. Annam Veliyitu, 2020.
- [9] Vetriselvan Rajendran. *Kulambadi*. Yazhisai Pathippagam, 2023.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

இலக்கியங்களில் காலந்தோறும் கிடை வாழ்வியல்

ச. காளிராஜ்(எ)சிவசக்திவேல், முனைவர் பட்டஆய்வாளர், பதிவெண்: MKU22FFOL10759,

ஒப்பிலக்கியத்துறை, தமிழியற்புலம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-1984-1634>

முனைவர் பெ. சுமதி, இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர், ஒப்பிலக்கியத்துறை, தமிழியற்புலம்,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9420-5063>

DOI: 10.5281/zenodo.21790886

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கிடை என்ற சொல் கீதாரி எனும் தலைமைப் பண்பினைத் தாங்கினதாய்த் தனித்த அடையாளம் பெற்று விளங்குகின்றது. கிடை கீதாரி ஆகிய இரண்டு சொற்களும் மண்ணோடும் மாந்தரினத்தின் தனித்தப் பண்பாட்டுடனும் சூழலியலோடும் மிக நெருங்கியத் தொடர்புடையவை எனலாம். உரமேறிய கீதாரிகளின் அலைகின்ற வாழ்வெல்லாம் இம்மண்ணிற்கு உரமாக்கப்படுகின்றன என்றுதான் குறிப்பிட வேண்டும். ஆண்பெண் என்ற வேறுபாடற்று அலைந்து திரிந்து கிடைவாழ்வு வாழ்ந்துவரும் ஆநிரைக் குழுகம் இந்நிலப்பரப்பின் செழுமைக்கானத் தோற்றுவாய். கற்பெனும் நிலமடந்தையின் மகசூலுக்கான வித்து கிடை.தங்களது ஆநிரைகளினால் வேளாண் பயிர்களுக்கு அழிவுகள் உண்டாயினும் அறம் என்ற முறை தவறாதும் கற்பு எனும் திண்மையுடன் இருத்தல் என்னும் கோட்பாட்டினின்று வழாது வாழ்ந்துவரும் வாழ்வியலினைக் கூறுகின்றது. கிடை வாழ்வியல்.இயற்கைக்கு ஒவ்வாத அறிவியல் வளர்ச்சியினால் வீழ்ச்சி கண்டுள்ள கிடை மீட்டுறுவாக்கம் பெற வேண்டியுள்ளது.

குறிப்புச்சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், முக்கூடற்பள்ளு, கீதாரி, கிடை, மாடு, காளை, ஆடு.

முன்னுரை

அண்டத்தில் மாந்தரினம் தோன்றி பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்து வந்துள்ள மாந்தரினம் தங்களின் உணவுத் தேவைக்காக அங்கு வாழும் விலங்குகளை வேட்டையாடத் தொடங்கினர். பின்னர் படிப்படியா அவற்றிலிருந்து பிரிந்து வந்த சில குழுக்கள் வேட்டையாடுவதிலிருந்து விலகி தாங்கள் சில விலங்குகளுடன் பழகத் தொடங்கினர். குறிப்பாக கால்நடைகளைத் தங்களுடன் நன்கு பழக்கப்படுத்திக் கொண்டனர். அதனை மேய்த்தும் வந்தனர். அவற்றிலிருந்தும் சில குழுக்கள் பிரிந்து வாழ்ந்து வந்து தங்களின் உணவுத் தேவைக்காக காடுகளைச் சீர்திருத்தி வன்புல வேளாண்மையில் ஈடுபட்டனர். இப்படியாக கால்நடைகளின் எண்ணிக்கைகளும் அதிகரித்தது. தங்களின் உணவுத் தேவையும் ஏற்பட்டது. அதிக கால்நடைகளைக் கொண்டு வயல்வெளிகளில் பயிர் வளர்ச்சிக்காகவும் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காகவும் உரத்தின் தேவைக்காக இரவு நேரங்களில் பட்டியடைத்து கிடையமர்த்தி வாழ்ந்துவந்த மாந்தரினம் இன்று இயற்கைக்கு மாறான அறிவியல் வளர்ச்சியினாலும், மேய்ச்சல் நிலங்கள் ஆக்கிரமிக்கப் பட்டதனாலும் வேளாண் விளைநிலங்கள் ஏனைய பயன்பாடுகளுக்காக விற்கப்பட்டு வேலியடைக்கப் பட்டமையாலும் கிடை வாழ்வியல் வீழ்ச்சியடைந்தும் வருகின்றன என்பதனையும், கிடைசார்ந்த வாழ்வியலினைப் பேசும் சங்க இலக்கியங்கள் மற்றும் புதினங்களோடு இலக்கியங்களில் காலந்தோறும் கிடை வாழ்வியல் எனும் பொருண்மையில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கிடை விளக்கம்

கிடை என்பது வேளாண் உற்பத்திக்காக ஆநிரைகளைக் கொண்டு வயல்வெளிகளில்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஒ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

பட்டியமைத்து இரவில் அடைக்கப்படும் முறையாகும். கால்நடைகளின் கோமியம், சாணம் மண்ணை வளப்படுத்தும் தன்மை உடையதாதலால் இப்படிச் செய்வர். ஒவ்வொரு நாளும் மேய்ச்சலுக்குப் பின் இரவு நேரத்தில் அருகருகே இடத்தை மாற்றி மாற்றிப் பட்டியமைத்து கால்நடைகளை அமர்த்திச் செல்வர். இவை ஒவ்வொரு நாளிலும் தொடர்ச்சியான மாறாத செயல்பாடுளை உடையது. இத்தகைய கிடை என்பது இனக் குழுக்களிடையே ஓர் ஆளுமையின் கீழ் கண்காணிக்கப்படக் கூடியதுமாகும். மேலும், கிடை பற்றி கி.இராஜநாராயணன் தனது கிடை நாவலில்,

கிடை என்பது ஒரு தனி ராஜ்யம். அதற்கு தோற்றதெடுக்கப்பட்ட ஒரு தலைவன் உண்டு. அந்த தலைமை ஸ்தானாதிபதியின் பெயர் தான் கீதாரி என்பது, கிடைக்கு என்று ஏற்பட்ட பூர்வீக வழிவந்த சில சட்ட திட்டங்கள் உண்டு. அதை யாருமே கொஞ்சங்கூட மீறக்கூடாது. ஆட்டுக்குட்டிகளின் கூடுகளை வரிசைப்படுத்தி வைப்பதற்குக்கூட ஒரு முறை உண்டு. அதற்கு வட்டம் என்று பெயர். நிலச்சொந்தக்காரர்கள் கொடுக்கும் கிடைக்கூலியான தானியத்தை கிடைக்காரர்கள் இந்த வரிசை முறைப்படிதான் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். (கி. ரா. கிடை, ப. 13)

கிடைக்கூலியாக கிடைக்காரர்களுக்கு நிலத்தின் உரிமையாளர்கள் தானியத்தைக் கொடுக்கும் முறைகளையும் கிடை நாவல் எடுத்துரைத்துள்ளது. கீதாரி என்பவர் தனக்கெனத் தனித் தோற்றம் உடையவர், மடித்துப்போட்ட கம்மளியும் கையில் துரட்டியும் எனத் தனது வட்டார வழக்கினில் வர்ணிகின்றார் கி.ரா,

நிதமும் அவர் காலையில், கிடை எழுப்புகிற நேரத்துக்குக் கொஞ்சம் முன்னதாக, துக்கியம்மன் கோவிலைத்தாண்டிப் போவதைப் பார்க்கலாம். மடித்துப் போடப்பட்ட கம்பளி இடது தோளிலும், வலது கையில் துறட்டிக் கம்புடனும் உடம்புக்குள் ஏதோ ஒரு 'ஸ்பிரிங்' இருந்து இயங்குகிறதைப் போல, அவர் நடக்கும்போது கீழும் மேலும் எவ்வி நடந்து போவார... (கி. ரா. கிடை, ப. 11)

சங்க இலக்கியத்தில் கிடைக்காவல்

உழவர்களின் நெல் விளைந்து அறுவடையான புற்கள் நிரம்பிய அகன்ற, வளம் மிக்க வயல் வெளியினில் ஆயர்கள் ஆக்கள் பலவற்றைப் பரப்பியோட்டி மேய்ச்செய்தனர் என பதிற்றுப்பத்து சான்று பகர்கின்றது,

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பி

வளனுடைச் செறுவின் விளைந்தவை யுதிர்ந்த (பதிற்., பா. 264)

பகையாரை எதிர்த்து அவரது நாட்டில் புகுதல் என்பது எளிதல்ல, கிடைக்காவல் காக்கும் ஆநிரைகளையுடைய இடையனைக் குறித்து நாடும் காவல் செய்யப்படுகின்றது என்பதனை புறநானூற்று வழி,

பாசிலைத் தொடுத்த மடிவா யிடையன்

மாசு ணுடுக்கை மடிவா யிடையன்

சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்

புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே

வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே. (புறம்., ப. 159)

பசிய இலையாலான தழையாலான மாலையினை உடையவனும் அணிந்து, மாசுடைய ஆடையும் சீக்கையொலி எழுப்பிட மடித்த வாயினையுடையவன் இடையன். அவனது ஆட்டினத்தினோடு எவரும் நெருங்கிட எண்ணாது புலியும் பதுங்கித் தூங்கிடும் இடம், வலிமை தங்கிய தடக்கையுடையவன் நாடு என்பதனைக் கொண்டு இடையர் தலைவன் (கீதாரி) கிடையை மடக்கிக் காத்தான் என்பது வெளிப்படைப் பொருள்.

கிடையின் தேவை

மண் வளம் பெற்றிடவும், வேளாண்மை செழித்திடவும், இயற்கையினைப் பாதுகாத்து,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஒ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

சூழலியலின் தன்மையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளவும் ஆநிரைகளின் கழிவுகளாகியத் தொழுவங்கள் அடிப்படையானவை. இவை கிடைகளின் வாயிலாகத்தான் கிடைக்கப் பெருகின்றன, ஆகையால் கிடை பெரிதும் தேவையானவை. வள்ளுவர்கூட உழவு என்ற தொண்டு தொடர்ந்து நடந்தேறி வருவதனால்தான் இவ்வுலகம் தொடர்ந்து இயங்குகின்றது என்பதனைத் தனது உழவு அதிகாரத்தில் குறிப்பிடுவார். அவரே அத்தகைய உழவிற்கு தொழுவமே தேவை என்பதனை,

ஏரினும் நன்றால் எருவிடுதல் கட்டப்பின்

நீரினும் நன்றதன் காப்பு. (திருக்குறள் - 1038)

எனும் திருக்குறளினால் வழி சேர்க்கின்றார்.

மாட்டின் வகைகள்

முக்கூடற் பள்ளு இல்கியத்தில் பள்ளன் தனது பண்ணைக்காரரிடம் மாட்டுவகைகளைப் பற்றி எடுத்துரைக்கையில்,

குடைக்கொம்பன் செம்மறையன் குத்துக்குளம்பன் மேழை

குடைச்செவியன் குற்றாலன் கூடுகொம்பன்

... விடர்த்தலைப் பூநிறத்தான் வெள்ளைக் காளையும்

இந்த விதத்திலுண் டாயிரமே மெய்கா ணாண்டே. (முக்கூடற்பள்ளு, பா. 109)

என்று மேற்குறிப்பிட்ட பாடலில் குடைக்கொம்பன், செம்மறையன், குத்துக்குளம்பன், மேழை, குடைச்செவியன், குற்றாலன், கூடுகொம்பன், வடப்புல்லை, கரும்போரான், மயிலை, கழற்சிக் கண்ணன், மட்டைக்கொம்பன், கறுப்பன், மஞ்சள் வாலன், படப்புப் பிடுங்கி, கொட்டைப் பாக்கன், கருமறையன் பசுக்காலன், அணிநகலன், படலைக் கொம்பன், விடர்த்தலைப் பூ நிறத்தான், வெள்ளைக் காளை என இருபத்து மூன்று வகையான மாடுகளின் பெயர்களைக் கூறுகின்றார். இவைபேன்று இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான வகை மாடுகள் இருப்பதாகப் பள்ளன் பண்ணைக்காரரிடம் எடுத்துரைப்பதனை முக்கூடற் பள்ளில் அறியலாகின்றயது.

காளைகளின் வகைகள்

ஏறுதழுவுதலின் போது தொழுவத்துள் என்னென்ன வகையில் காளைகள் இருந்தன என்பனவும், அதன் நிறம், தோற்றம் ஆகியன பற்றியும் கலித்தொகைப் பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. காளை, எருது என்பது திமிலுடைய ஆண் மாடுகளாகும்.

சுரிநெற்றிக் காரி, நுண்பொறி வெள்ளை, வெண்காற் காரி, வான்பொறி படர்ந்த வெள்ளை, வளைந்த பிறைபோன்ற கொம்புடைய செவலை, புள்ளியுடைய வெண்நிறக்காளை, செம்மறு வெள்ளை, கருமையும் செம்மையுமுடைய கழுத்தும் உயர்ந்த திமிழுடையக் குராலும், கணங்கொள் பல்பொறி கடுஞ்சினப் புகர், வெண்நிறக் காலுடைய செவலை... (கலித்தொகை, பா. 101, 102, 103, 105)

இவைபோன்ற இன்னும் பிற காளையின வகைகளும் முல்லைக்கலியில் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

ஆட்டின் வகைகள்

கிடை நாவலில் கிட்ணக்கோனார் என்பார் தன்னுடைய ஆடுகளின் பெயர்களைத் துண்டம் பிரிக்கும் பொழுது தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டதாகவும்,

ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வரிசையாக அந்த மூலையில் அவருடைய துண்டத்தில் செம்மறி ஆடுகள் வந்து சேர்ந்த வண்ணமாக இருந்தன. ஒவ்வொரு ஆடு வந்து சேர்ந்ததும், அதன் பெயரை மனசுக்குள் சொல்லிக் கொண்டார் கிட்ணக்கோனார், செவ்வாடு, அரியாடு, கருங்காத்து வெள்ளை, செங்காத்து வெள்ளை, வெங்காலாடு, மறை, போர், கரும்போர், செம்போர், வெள்ளைப்போர், தவிட்டுப்போர், மூளி, தாலி, கூளி, கறுவி, ராயாடு, சென்றாயாடு, கரிசையாடு, கரிசைப்போர், கண்ணாடிப்போர், கம்பளியாடு, சுட்டி, வெண்தலை, கொப்பாடு, கிடா, மோளைக்கிடா... (கி. ரா. கிடை, பக். 14-16)

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

கோபால் நாயக்கர் தன் மகன் கந்தையா ஆடுகளை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கையில் அவரது உருப்படிகளை சரிபார்த்துச் சொல்வதாக,

கருத்தாடு, மறை, போர், கோட்டை மறை சுட்டி, பூவால் தாலி, பூலி, கன்னி, பால்கன்னி, செவலைக் கன்னி, தவிட்டுப் போர், சாம்பல் போர், மொட்டை, குடைக் கொம்பு, உச்சிக் கொம்பு, ஒத்தைக் கொம்பு, மாடக் கொம்பு, மூஞ்சி வெள்ளை, நெத்திச் சுட்டி, செவலைப் போர், மச்சை, குரா, சுணக்கி, நரை ரோமம், குருட்டாடு, சொட்டைக்காது, துடை மறை, ஓங்கோல், புளியம்போர் (கி. ரா. கிடை, பக். 17-19)

என்று ஒவ்வொரு ஆட்டிற்கும் அதனதன் நிறம், வச்சம், இவற்றை வைத்து அதன் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. மேலும் நிறப்பெயரினைச் சொன்னால் அது இன்ன துண்டத்தைச் சேர்ந்த ஆடு, இன்னாருடையது என்றும் அடையாளம் காண்பதனைக் கிடை நாவலின் வழியே தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

முக்கூடற்பள்ளில் இடையர்கள்

செவ்வியியல் இலக்கியங்களை அடுத்து பல்வகை இலக்கியங்கள் தமிழில் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளன. அத்தகையச் சிறப்புமிக்கத் தமிழ் மொழிக்குச் சிற்றிலக்கியங்களின் வரவும் அதிகரித்தன. முக்கூடற் பள்ளு தமிழகத்தின் தென்கோடி மாந்தர்களையும் அவர்களின் வேணாண்மைத் தொழிலையும் விரித்துரைக்கின்றனவாக எழுதப்பெற்றுள்ளது. தங்களின் வேளாண் நிலங்களில் பயிர் செய்வதற்காக கிடையமர்த்திட ஆநிரைகளை வைத்திருக்கும் கோனார்களை அழைத்து கிடையமர்த்தியதாக மூத்த பள்ளி, இளைய பள்ளி, பள்ளன், பண்ணையார் ஆகியோரது உரையாடல் குறிப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

வயலில் ஆட்டுக்கிடை வைத்து மேட்டு நிலங்களைச் சீரமைக்க வேண்டும் இடையனைக் கூட்டிவா என பள்ளனிடம் பண்ணையார் வேண்டுவனவாகவும்,

ஆதி நாள்வயல் வீதிகண் ணாறெல்லாம்

ஆடுவைத் தின்னும் மேடுந் திருத்தக்

கோதி லானந்தன் சாதி இடையனைக்

கூட்டிவா பள்ளா கூட்டிவா என்றான். (முக்கூடற்பள்ளு, பா. 75: 5-8)

பள்ளனின் வந்து அழைத்ததும் பார்ப்பவர் அச்சப்படத் தன் கைத்தடியைச் சிலம்புபோல் சுழற்றிக்கொண்டே கோனாரிக்கோன் வந்து பண்ணைக்காரனைக் கண்டு பேசியதை,

கண்டார் பயப்படத்தன் கையில் சுழற்றுதடி

செண்டாடிக் கொண்டுபள்ளன் சென்றழைத்த சொற்படியே

தண்டாத சங்கத் தமிழுகர் முக்கூடல்

கொண்டாடுங் கோனாரிக் கோன்வந்து தோன்றினனே. (முக்கூடற்பள்ளு, பா. 81)

முக்கூடலில் ஆலிலையின்மீது துயில்கொண்டுறையும் அழகர் கோவில் நிலங்கள் புழுதி உழவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வயலில் ஆட்டுக்கிடை அமைப்பதற்காக ஒருகையில் கோலும் மறுகையில் மூங்கில் குழமயினால் செய்யப்பெற்ற பால்கறக்கும் கலத்துடனும் இடையன் ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு வந்ததாக,

கோலொருகைக் கொண்டு கடைக்காலுமொரு கைதுக்கிக்

கோனாரிக்கோன் ஆட்டுக்கிடை கொண்டு வந்தான் (முக்கூடற்பள்ளு, பா. 82: 13-16)

பள்ளன் இடையர்களை வயல்களில் கிடையமர்த்திட ஏவல் செய்துவிட்டு, இளைய பள்ளியின் வீட்டிற்குச் சென்றான் என்பதனை மூத்த பள்ளி பண்ணையாரிடம் தெரிவிப்பனவாக,

இடையரைக்கொண் டேவயலில் ஏவிஇளை யாள்குடிலிற்

கிடைநமக்கு நல்ல கிடையெனச்சென் றான்குடும்பன். (முக்கூடற்பள்ளு, பா. 84: 1-2)

இவ்வாறாக இடையர்களது கிடை வாழ்வியலினை விரிவாக எடுத்துரைக்கும்மேலும் முக்கூடற் பள்ளு 83 ஆவது பாடல் வரிகளில் பூதக்கோன் வேதக்கோன் தாதக்கோன் நாதக்கோன் முக்கூடல் ஆதிக்கோன் ஆகியோரது பெயர்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

கிடையமர்த்தும் காலம்

பொதுவாக வயல்களில் பயிர்கள் அறுவடையானதும் கிடைகட்டுவது வழக்கம். தையில் அறுவடை முடிந்ததும் உழவர்கள் தற்களின் உழவு வயல்களில் கிடையமர்த்தி கோடை உழவு செய்து, நிலங்களை சீர்படுத்தி, அடுத்த வெள்ளாமைக்காக அணியமாகியிருப்பர். கீதாரி நாவலில் இராமநாதபுரத்திலிருந்து வந்து தங்கி கிடைகட்டி மேய்க்கும் ஆட்டுக்காரர்கள் தைமாதம் அறுவடையானதும் பயணத்தைத் தொடங்குவர். வருகின்ற வழியெங்கும் மேய்ச்சலை மேற்கொண்டே பங்குனி மாத கோடைமழை காலத்தில் காவிரித் தென்படுகைப் பகுதியான கோட்டகத்தில் கிடை கட்டடிட ஆரம்பித்திடுவர். பங்குனியில் தொடங்கினால் தொடர்ந்து இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு அங்குள்ளச் சுற்றுவட்டாரத்தில் இருக்கும் வயல்களில் கிடைகட்டிக் கொள்வார்கள் என்றும், அப்பருவங்களில் கிடைக்குத் தரப்படும் பணத்தைத் தவிர உளுந்து, பசலி, பச்சைப்பயறு எனத் தற்களுக்குக் கிடைக்கும் உணவுப் பொருட்களையும் ஓராண்டிற்குத் தேவையான அளவு சேர்த்தும் வைத்துக்கொள்வர் என்பதை கீதாரி நாவல் எடுத்துரைக்கின்றது.

பசலி அறுவடையான வயல்களில் செம்மறியாட்டுக் கிடை கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். இராமநாதபுரத்திலிருந்து வந்து ஆடு மேய்க்கும் ஆட்டுக்காரர்கள். அறுவடையானால் எங்கிருந்துதான் வருவார்களோ தெரியவில்லை. மந்தை மந்தையாய் ஆடுகளை ஓட்டிக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள்... (கீதாரி, ப. 15)

கிடையின் வீழ்ச்சி

ஒருபோகம் விளைந்த நிலங்கள் தற்போது நவீன வளர்ச்சியின் பிடியில் எந்நேரமும் பயிர்களைச் சுமந்து கொண்டிருப்பதனையும், வேலியமைத்து வெள்ளாமை செய்வதனாலும், மகசூல் அதிகம் இருக்கனும் என்பதற்காக தொழுவரங்களுக்குப் பதிலாக நிலங்களை மலடாக்கும் சாக்கு உரங்கள் வந்ததாலும் மேய்ச்சலுக்குத் தவித்துக்கொண்டு சிலர் ஆடுகளை விற்றுவிடுகின்றார்கள். வயல் வெளிகள்தான் இப்படியென்றால் காலங்காலமாக மேய்த்துவந்த மலங்காட்டுக்குள்ளும் சென்று மேய்ப்பதற்குத் தடையாக வேலிபோட்டு அடைக்கப்பட்டுவிட்டன என்று தன் வேதனைகளை கீதாரி சொல்லிக்கொண்டே வருகிறார் என்பதனை குளம்படி புதினம் கூறுகின்றது.

முன்ன ஒரு முந்நாறு நானாறு ஆடுகள் இருக்கிற ஒரு துண்டு ஆட்டை ஒரு ஆளாப் பத்திட்டு வருவோம். ஒரு போகம் வெள்ளாமை செஞ்சதோட காடும் கழனியும் அப்படியே கெடக்கும். இப்ப எங்க பார்த்தாலும் "வெள்ளாமையா இருக்கு" என்றார். சி எங்க பாத்தாலும் வேலிபோட்டு வெள்ளாமை போட ஆரம்பிச்சிட்டாக. "ஆடுக ஊடாடாம காடு வெளையாதும்பா. என்னைக்கு இந்தப் பாழாப்போன ஒரழுட்டை வந்துச்சோ அன்னைக்கே மனுசனோட மனசுக்கும் நோவு வந்திடுச்சு. மாடு வச்சிருந்தா மடி பெரிசா இருக்கனும்னு நெனைக்கிறாங்க. காடு வச்சிருந்தா மகசூல் இருக்கனும்னு என்னபய ஒரத்தையெல்லாம் போட்டு இந்தக்காடு மலடாபோனதுதே மிச்சம். வயக்காடுதே இப்படி இருக்குனு போனா காலங்காலமாக மேயுற மலங்காட்டுக்குள்ள செம்மறியாட்டோட நாலைஞ்சு வெள்ளாடு இருந்தாலும் வேலி போட்டு வச்சிட்டு உள்ள விடமாட்டுறானாக என்று தன் வேதனையைக் கூறிக்கொண்டே வந்தார் கீதாரி. (குளம்படி, ப. 49)

இவற்றை ஆராயும்பொழுது கிடை வாழ்வியல் என்பது வீழ்சியுற்று வருகின்றதனையும் ஆங்காங்கே அரிதாகவும் காணப்பட்டு வருகின்றன என்பதனையும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

சங்க இலக்கியம் முதல் இக்கால இலக்கியங்கள்வரை கிடை என்னும் முல்லை நில மாந்தர்களின் மேய்ச்சலிய வாழ்வானது பாடுபொருளாகத்தான் இருந்து வருகின்றன. இவ்வுலகினில் எந்தவொரு இயக்கமும் காரண காரியமின்றி இயங்காது என்பது இயங்கியல்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

தத்துவம். இங்கு கிடையெனும் இயக்கமும் காரண காரியத்தோடுதான் இன்னும் அழியும் விழிம்பினில் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வையம் உயர்வுத் தாழ்வின்றி நேர்நிலையடைவதற்கு வேளாண்மையே முதன்மைத் தேவையாகவுள்ளன. அத்தகைய வேளாண்மைக்கு மூல ஆதாரமாக கிடை விளங்குகின்றன. இத்தகைய கிடைகளுக்குக் கால்நடைகள் இன்றியமையாதவை. நவீனமயம் மற்றும் தொழிற் வளர்ச்சியினால் நாட்டின மாடுகளும் ஆடுகளும் கிட்டத்தட்ட அழிந்துவிட்டன. இருக்கும் நாட்டினக் கால்நடைகளைப் பாதுகாத்தும் அதன் எண்ணிக்கையினை பெருக்கியும் தீங்கில்லா வேளாண்மைக்கு தொன்று தொட்டு அரிதாகி அழிவின் விழிம்பினில் இயங்கிவரும் கிடை வாழ்வியலினை மீட்டெடுக்க வேண்டும்.

தொகுப்புரை

கிடை என்பது நாள்தோறும் தொடர்ச்சியான மாறாத செயல்பாடுளையுடையதும், இனக் குழுக்களிடையே ஓர் ஆளுமையின் கீழ் கண்காணிக்கப்படக் கூடியதுமாகும். கிடைக்கூலியாக கிடைக்காரர்களுக்கு நிலத்தின் உரிமையாளர்கள் தானியத்தைக் கொடுக்கும் முறைகளை கிடை நாவல் எடுத்துரைத்துள்ளது. ஆட்டினத்தினோடு எவரும் நெருங்கிட எண்ணாது புலியும் பதுங்கித் தூங்கிடும் இடம், வலிமை தங்கிய தடக்கையுடையுடையவன் இடையன் தனது கிடையினைக் காத்து வந்தான் என்பதனை புறநானூறு எடுத்தியம்பியுள்ளது. மண் வளம்பெற்றிடவும் வேளாண்மை செழித்திடவும் இயற்கையினைப் பாதுகாத்து, சூழலியலின் தன்மையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளவும் ஆநிரைகளின் கழிவுகளாகிய கிடையின் தொழுவரங்கள் தேவையானவை. கிடை வாழ்வியல் என்பது வீழ்சியுற்று வருகின்றதனையும் ஆங்காங்கே அரிதாகவும் காணப்பட்டு வருகின்றன என்பதனையும் தெளிவாகின்றது. தீங்கில்லா வேளாண்மைக்கு கிடை இன்னியமையாதவை. அவற்றினை மீட்டெடுத்து, நாட்டின கால்நடைகளையும் பாதுகாத்திடவும் வேண்டும் என்பதும் தெள்ளத் தெளிவாகின்றது.

குறிப்புகள்

- [1] கதிர் முருகு. முக்கூடற்பள்ளு. சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2017.
- [2] சுப்பிரமணியன், ச.வே. அறிஞர். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மூலமும் தெளிவுரையும். திருக்குறள். மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2017.
- [3] செல்வராசு, அ., முனைவர். புறநானூறு. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2024.
- [4] தமிழ்ச்செல்வி.சு. கீதாரி. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2021.
- [5] மகிழேந்தி, இரா. முனைவர். பதிற்றுப்பத்து. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2024.
- [6] ஞா. மாணிக்கவாசகன். பத்துப்பாட்டு (மூலமும் உரையும்). உமா பதிப்பகம், சென்னை.
- [7] முனீஸ்மூர்த்தி, மு., முனைவர். கலித்தொகை. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2024.
- [8] ராஜநாராயணன், கி. கிடை. அன்னம் வெளியீடு, தஞ்சாவூர், 2020.
- [9] வெற்றிச்செல்வன் இராசேந்திரன். குளம்படி. யாழிசைப் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 2023.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.